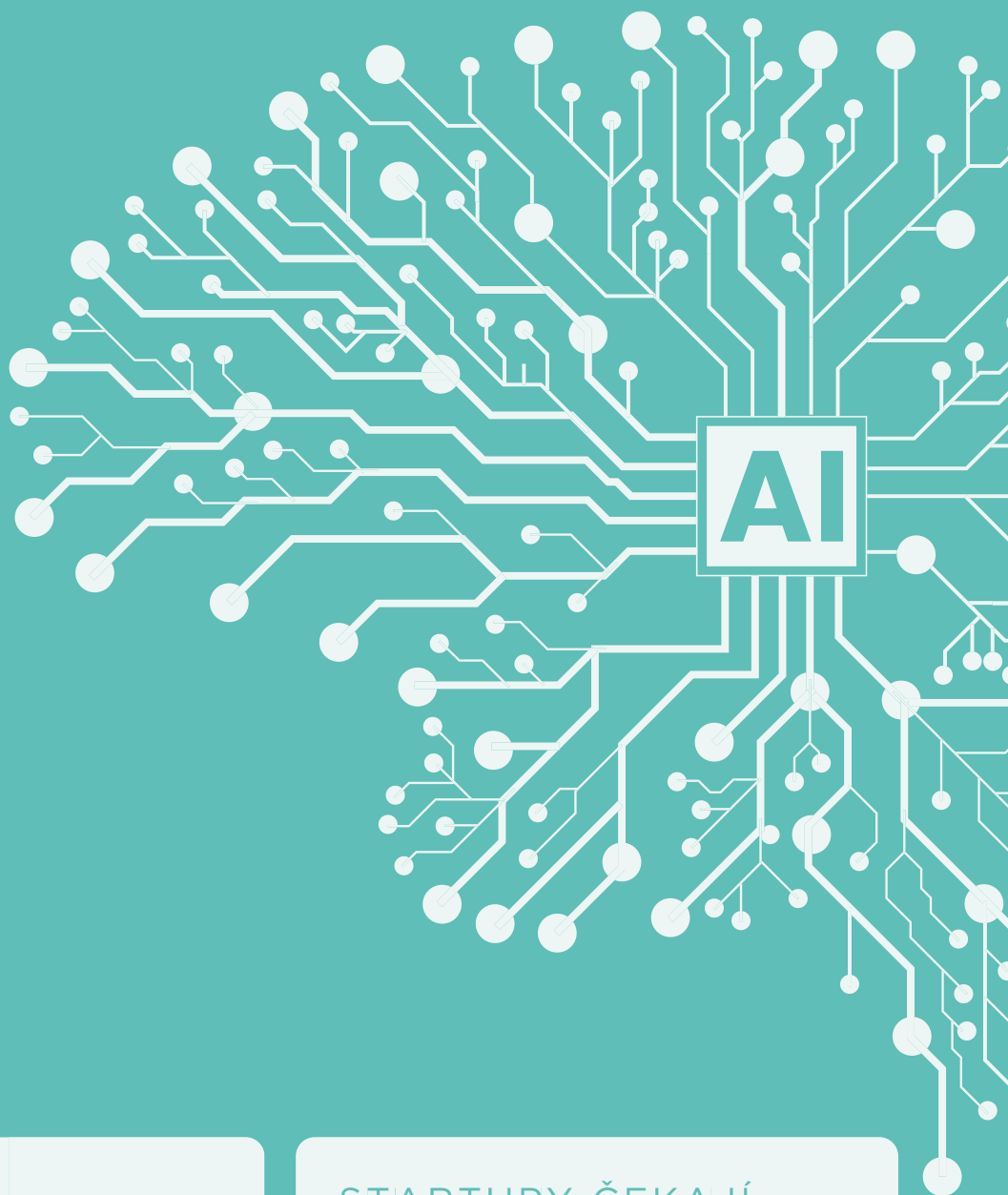

PŘEDNOST ZPRAVA

newsletter o MSK

2. ČÍSLO ZÁŘÍ 2025

GIGAFACTORY:
EKONOMICKÁ
INJEKCE NEBO NE?

KRAJ POTŘEBUJE
AI FACTORIES?!

HISTORIE SE MŮŽE
OPAKOVAT!

ROZHOVOR
S PROF. JÁNEM KOŠTURIAKEM

STARTUPY ČEKAJÍ,
KRAJ BY MĚL JEDNAT!

Nic nejde samo!

Všichni, kdo jsme se učili fyziku, jsme slyšeli o perpetuum mobile – o hypotetickém stroji, který vykonává práci sám, aniž by mu byla dodávána jakákoli energie. Totéž ale **platí i pro politiku: bez vložené energie se k lepšímu nic nezmění. Představa našeho současného krajského vedení, že „na volnoběh“ vyjede táhlé stoupání transformace našeho kraje, je mylná.** Nejde jen o strategické projekty, které se v minulém období připravily – jde o mnohem víc. Fond spravedlivé transformace je pouze zážehem motorů, které musí následovat dlouhodobý tah. Je však také nutné vědět, kam tuto energii směřovat. Bohužel musím dodat, že toto směřování není jasně definováno ani u současné vlády, která zatím jen přihlíží, jak se náš průmysl i celá ekonomika trápí. Každý otřes, způsobený i mezinárodní politikou **všepromokajícího populismu, nám bere šanci prolomit byrokratický a dotační sarkofág, ve kterém žijeme.** Co s tím? Pro mě osobně je řešení možná až triviálně jednoduché: vraťme se k volné, ale férové soutěži. **Přitlačme na naše výzkumné organizace, včetně vysokých škol, aby začaly dělat výzkum a vývoj, na jehož konci bude vidět konkurenceschopný produkt, který přinese kýžený efekt.**

Doposud vidím jen orientaci na vyplňování excelových tabulek s počty publikovaných článků, místo vzniku technologických start-upů schopných vyrůst v dospělé firmy. A právě to je šance pro náš kraj. Využijme tradičního, pragmatického potenciálu našeho regionu, kde se lidé vždy museli poprat s přírodními zákony – a ty, na rozdíl od politických proklamací některých amatérů, platí stále.

K těm tradičním zákonům se dnes přidávají kvantové teorie a umělá inteligence, které se stávají nedílnou součástí naší existence. Je tu však jedna věc, která některým stále uniká: přetrvávající despekt k výrobě. Bez ní to nepůjde, protože nakonec vše musí skončit u něčeho hmatatelného.

Musíme vybudovat AI factories, chytrou výrobu i služby, které budou řešit i dnešní, nás všechny sužující nedostatky v dostupnosti služeb – včetně těch lékařských. A někdo musí tyto vize nastavit a jít za nimi. To však není práce na jeden úvazek, ale na 24/7. A bez dříve zmíněné energie to nepůjde. A pozor – jenom snaha také nestačí. Proto bude v tomto kraji, který vždy patřil houževnatým lidem, platit: „... snaha není koksovatelná!“ **Naším cílem je věci změnit – a jak, to se dozvíte i v novém vydání našeho newsletteru Přednost zprava**

komentuje **Ivo Vondrák**, předseda hnutí O.k.

Ivo Vondrák

Sleduj nás na Facebooku: **hnutí O.k.**

Zákon prošel. A teď co s ním? Startupy čekají, kraj by měl jednat.

*“Mozky odcházejí, nápady mizí, peníze nezůstávají.
Moravskoslezský kraj má potenciál, ale chybí mu akční plán.”*

Startupy v kraji: jak to (ne)funguje.

Moravskoslezský kraj má v rukávu příběhy úspěšných inovátorů, ale ty končí často na startovací čáře nebo mimo kraj. Talentovaní lidé odcházejí do Prahy, Brna či do zahraničí. Proč? Protože doma v našem kraji nenacházejí ani kapitál, ani potřebnou infrastrukturu, ani zkušené mezigenerační mentory. Moravskoslezský kraj trpí slabým startupovým ekosystémem a odlivem talentů.

Zákon o zaměstnaneckých akciích: konečně příležitost.

Po letech výmluv a legislativních tanečků je to tady. Startupy konečně dostaly nástroj, jak si udržet klíčové lidi – zaměstnanecké akcie jako motivační podíl na budoucím úspěchu. Jinými slovy: konečně se dá v českém právním prostředí stavět s vizí. Bez další aktivní podpory regionu může zákon u nás v kraji zůstat jen nevyužitou šancí.

Zákon nestačí. Co musí následovat?

První krok k vytvoření ekoprostředí učinilo minulé vedení kraje **pod vedením prof. Ivo Vondráka a rozjelo se úspěšně Moravskoslezské inovační centrum (MSIC)**. Dalším strategickým krokem bylo přesměrování strategických projektů Fondu spravedlivé transformace do výzkumu a vzdělávání, jako nutného předpokladu inovační reformy, protože už z definice bez inovací nebudou ani start-upy. **Máme tedy MSIC, máme univerzity, máme úspěšné korporace. Ale to byl jen začátek, nevidíme aktuálně další strategii a kroky, které by vše spojily do funkčního celku, chybí systematická práce s talentem, chybí důvěra mezi generacemi podnikatelů, chybí propojky mezi výzkumem a trhem.** Akce MS kraje pro start-upy jako Start-Up Harvest už dávno upadly v zapomnění, přemýšlíme, zda MSIC má vůbec zařazený rychlostní stupeň nebo už jede jen na volnoběh. Co vidíme, že teď jsou zjevně důležitější vyšší desítky miliónů na desetikorunové příspěvky na dopravu pro pár vyvolených.

Inspirací nám může být – jak jinak – sousední Polsko. To už dávno pochopilo, že startupy nejsou hračka, ale budoucnost ekonomiky. Program Start in Poland je největším ekosystémem v našem střeoevropském regionu. Financování, mentoring, exportní kanály, přístup ke korporacím a zahraničním trhům – všechno propojeno v jednom ekosystému. Tohle je škála, kterou potřebujeme i my.

Eindhoven je další ukázkový příklad. Když odešel Philips, město nespadlo na kolena – naopak, proměnilo se v evropské inovační centrum. Model triple helix tam není teorie. Město investuje, univerzita propojuje, byznys rozvíjí. Výsledek? Brainport, který dnes generuje až 20 % technologického HDP celé země. Není to inspirace i pro náš smutný příběh kolem Liberty Ostrava? Řešení, co bude po Liberty ve strategii kraje nehledejte, není tam. Možná chybí kapacity – když se vedení kraje snaží vymáhat nesplácené půjčky poskytnuté zaměstnancům Liberty před volbami, aniž by se zjišťovalo, zda třeba už v době poskytnutí půjčky nebyli v insolvenční.

[pokračování na další straně...](#)

Čas na akci: výzva pro politiky a podnikatele

Je to opět příležitost pro možné rozšíření projektu a nástrojů MSIC do každého okresu v našem kraji. **Nelze jet dál „na volnoběh“ či spíše už jen „plachtit“, je to příležitost pro tvorbu nových služeb MSIC v oblasti podpory startu podnikání, tvorbě inovací a nabídky seed kapitálu.**

Potřebujeme odvahu podnikatelů zapojit se do rizika a politiků, kteří opět začnou strategicky jednat. Pro Moravskoslezský kraj nastal právě teď ten čas jednat. Při pohledu na znalosti podnikání, start-upů či inovací u členů Rady kraje však vyvstala otázka: je tam vůbec někdo, kdo se k tomu opravdu postaví čelem?

My jsme jako obvykle připraveni pomoci. Zatím můžete nabrat inspiraci na akcích zkušených podnikatelů, které vám představujeme v kalendáři zajímavých akcí.

Podnikání je zaměstnáním budoucnosti a budoucnost našeho kraje je v českém kapitálu.

S přáním úspěšného podnikání!

Libor Witasek, zastupitel Hnutí OK

Festival inovací INOFEST 2025

Pořádá: Inovato Cluster

Kdy: 23.-24. 9. 2025 v Trnavě

Registrace zde: <https://www.inofest.sk>

Seminář k zaměstnaneckým akciím

Pořádá: Na stejné lodi

Kdy: 5. 12. 2025 v Ostravě

Odebírat novinky na: nastejnelodi.cz

Společně pro lepší
život v obcích!

Přijďte s námi tvořit
kvalitnější podmínky
pro život v místě, kde
žijete...

nebo napiš na jsmeok@hnutiok.cz

Miroslav Mamula: Rudý fantom Ostravska

Miroslav Mamula (5. června 1930, Slezská Ostrava – 6. května 1986, Ostrava) je i téměř čtyřicet let po své smrti jednou z nejkontroverznějších postav ostravské historie. Symbol tvrdého stalinistického kurzu, který v období normalizace vládl regionu železnou rukou, je dodnes připomínkou, kam až může vést nekontrolovatelná moc jednotlivce v regionální politice. Poznámka autora: Případná podobnost s některými současnými politiky je čistě náhodná.

Původ a začátky

Mamula se narodil do chudých poměrů v dělnické kolonii ve Slezské Ostravě. Již v sedmnácti letech, v roce 1947, vstoupil do Komunistické strany Československa. Jeho vzdělání bylo pro komunistické kádry typické – nejprve absolvoval jednoroční akademický dělnický kurz a v letech 1957-1961 dokončil Vysokou školu politickou ÚV KSČ.

Stranická kariéra

Klíčovým pro Mamulovu kariéru byl jeho postoj v období kolem srpna 1968 – Mamula se profiloval jako neochvějný stoupenec ortodoxního stalinismu a ostře vystupoval proti jakýmkoliv reformním snahám. V roce 1970 se Mamula stal vedoucím tajemníkem krajského výboru KSČ pro Severomoravský kraj, který zahrnoval nejen Ostravsko, ale také Olomoucko, Jeseníky a Vsetínsko. Současně byl členem Ústředního výboru KSČ a poslancem Federálního shromáždění. V roce 1970 byl kooptován za člena ÚV KSČ. Mamula získal v regionu prakticky neomezenou moc. Jak uvádějí historici, byl to „jediný představitel regionů, kterého se obával i Gustáv Husák“.

Potlačování kulturního života

Mamula se systematicky snažil potlačovat jakékoli kulturní aktivity, které nevyhovovaly oficiální linii. Docházelo k rušení kulturních akcí, domovním prohlídkám u intelektuálů a umělců, k rozhánění neoficiálních setkání. Tím se snažil udržet absolutní kontrolu nad veřejným životem v kraji.

Odkaz a smrt

Miroslav Mamula zemřel ve věku pouhých 55 let, oslaben nemocí způsobenou alkoholem, který ho provázal celý život. Jeho smrt byla vnímána mnohými jako ulehčení – představoval jeden z nejtvrdších a nejobávanějších prvků normalizačního režimu. Tvrdost a neústupnost Mamuly však nebyla jen historickou kuriozitou. **Dodnes je symbolem toho, jak snadno se mohou politické elity vzdálit běžným lidem a jak rychle se může z „obyčejného politika“ stát obávaný diktátor.**

komentuje **Ondřej Němeček**,
zastupitel kraje a Ostravy

Pověst a charakteristika osobnosti

Krajský tajemník KSČ pro Ostravsko, Miroslav Mamula, vládl kraji železnou rukou. Jeho metoda cukru a biče byla po kraji proslulá. Těm, kteří se podřídili režimu, nabízel relativní materiální zajištění. Ovšem ti, kteří se postavili proti nebo jen projevili nesouhlas, čelili tvrdým represím. Systém fungoval na principu strachu – lidé věděli, že jakýkoli projev nesouhlasu může vést k ztrátě zaměstnání, znemožnění studia dětem nebo dalším formám perzekuce.

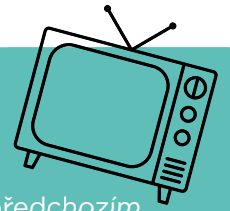
"Mamulovy soboty"

Nejnámějším symbolem Mamulovy vlády se staly takzvané "mamulovky" – mimořádné pracovní soboty, které se konaly téměř výhradně v našem kraji. Byly oficiálně označovány za dobrovolné, ale ve skutečnosti byly povinné pro všechny, kdo nechtěli mít s režimem problémy. Pracovní morálka však při nich byla tak slabá, že musely být posléze zrušeny. Způsob vládnutí

Mamula byl znám nejen svou tvrdostí, ale také arogancí. Prohlašoval, že si z Ostravy nenechá udělat Prahu, a případné oponenty, ať už ve straně nebo ve společnosti, neváhal existenčně zničit. Jeho vystupování bylo diktátorské, svoji moc demonstroval na každém kroku. Po roce 1968 se Mamula podílel na rozsáhlých personálních změnách a čistkách, které postihly všechny sféry společenského života v kraji. V rámci výměny legitimací KSČ v roce 1970 poklesl počet členů strany v Ostravě o přibližně 20 000 lidí. Mamula se osobně podílel na odstavení většiny zastánců reformního proudu nejen z politických funkcí, ale i z veřejného života obecně.

„Kdo se nepoučil z historie, je odsouzen ji opakovat.“

Rychleji než v televizní soutěži. Jinak se nezeptáš.

V Moravskoslezském kraji se zastupitelé učí novou dovednost:

ptát se tak, aby stihli zmáčknout tlačítko dřív než hejtman bleskově ukončí diskuzi po předchozím otevření rozpravy. Doslova jak v televizní soutěži – jen bez možnosti výhry a s porušením zákona navrch.

Poslankyně a krajská zastupitelka Michaela Šebelová se na jednání krajského zastupitelstva pokusila zeptat na věc, na kterou hejtman v předchozím bodě vůbec neodpověděl. Když se chtěla přihlásit znovu, bylo podle Bělíci „pozdě“, protože rozpravu ukončil. Tak položila dotaz v dalším bodě – přesně jak jí to zákon umožňuje, obzvláště když se jedná zároveň o poslankyni Parlamentu ČR, která má ze zákona právo vystoupit kdykoliv, a připomněla, že opozice má právo se ptát a dostat odpověď.

A co na to hejtman? Ten vytáhl trumf všech trumfů: **prý žádná opozice neexistuje. Protože ANO nemá koaliční smlouvu. A když není koalice, není ani opozice.** Logika z učebnice Orwellovy poezie. Demokracie jako švédský stůl – práva platí jen, když se to hodí. Pravidla? Jen pro ostatní.

Následovalo dokonce hejtmanovo hlasité okřikování poslankyně, která na zcela běžné a slušné položené otázce k nákupu rodinné vily ze strany kraje nadále trvala. O nic lépe nedopadl ani poslanec a zastupitel prof. Ivo Vondrák, či dokonce dotazující se občanka v plénu, asi ve stylu žádná opozice, žádné odpovědi.

Moravskoslezský kraj se tak stává laboratorním příkladem vlády podle ANO – bez diskuze, bez opozice, bez kontroly.

Rychlá cesta od demokracie k frašce. Dnes kraj, zítra republika?

Česko – země, kde se sny o rodině rozplývají

Někde hluboko v srdci Evropy leží země, kde mít rodinu začíná být luxusem. Česká republika – domov přátelských lidí, krásné přírody a historických měst – se postupně mění ve stát, kde mladí lidé místo lásky a naděje zažívají nejistotu, strach a vyčerpání.

🏠 Kde má dítě vyrůst, když rodič nemá domov?

- Byty jsou tak drahé, že i ti nejpilnější musí volit mezi budoucností a přežitím.
- Nájemní bydlení mizí před očima – nejde o pohodlí, ale o základní právo mít střechu nad hlavou.
- A když není místo, není ani prostor pro nový život. Rodiny se odkládají, vztahy se ztrácejí.

😨 Nerodí se děti. Ne proto, že by je lidé nechtěli – ale proto, že se bojí.

- Bojí se, že jim nebudou schopni dát to, co si zaslouží.
- Bojí se, že je systém nechá na holičkách.
- Bojí se, že je nikdo nebude chránit.

🏫 Školky plné, školy prázdné naděje

- Rodiče zoufale hledají místo pro své dítě ve školce – marně.
- Školství zamrzlo v minulosti, bez vize a podpory.
- Učitelé ztrácejí sílu, děti ztrácejí motivaci. A společnost ztrácí budoucnost.

🗣️ Politici mluví o podpoře, lidé slyší jen ozvěnu

- Slova nestačí. Potřebujeme činy.
- Jednorázové příspěvky neřeší roky zanedbávání.
- Pokud se nic nezmění, generace mladých odejde. Ti, kteří zůstanou, budou žít v tichu.

🌱 **A přitom touha žít, milovat a vychovávat děti stále existuje Češi chtějí rodiny.** Chtějí bezpečí, školky, školy, práci a domov. Nechtějí sliby – chtějí důstojný život. A není to moc. Je to to nejzákladnější, co bychom měli ve vyspělé zemi mít.

Gigafactory: Ekologická zkáza pod značkou zelené budoucnosti

Plánovaná výstavba gigafactory (továrny na baterie) v Dolní Lutyni na Karvinsku se na první pohled jeví jako vítězství moderních technologií a příležitost pro region sužovaný útlumem těžby uhlí. Skutečnost je ale složitější – a rozhodně ne černobílá. Zatímco neznámý investor a vláda mluví o pracovních místech a přechodu k „zelené ekonomice“, místní obyvatelé, ochránci přírody i někteří experti varují před nezvratnými dopady.

Ekonomická injekce nebo iluze růstu?

Gigafactory má vytvořit až 8 000 pracovních míst, což zní jako skvělá zpráva pro region s vysokou nezaměstnaností. Ale za jakou cenu?

- Firmy v regionu již nyní mají problém najít kvalitní zaměstnance pro svou výrobu, co tedy způsobí odliv stávajících zaměstnanců do plánované GF?
- Automatizace bude v takto moderním provozu zásadní – kolik míst bude skutečně „pro lidi“ a kolik pro roboty?
- Lze také pochybovat, zda pracovní místa obsadí místní lidé – nebo bude nutný dovoz pracovní síly ze zahraničí?

Zábor kvalitní orné půdy a zničení krajiny:

- Gigafactory má vyrůst na 280 ha zemědělské půdy.
- Jde přitom o vysoce kvalitní ornou půdu, kterou nelze nahradit.
- Dolní Lutyně a okolí jsou jedním z posledních klidných venkovských míst v průmyslem zahlceném kraji – právě krajinný ráz a ekosystémy jsou v ohrožení.
- Obavy se týkají i zhoršení mikroklimatu, znečištění vody, hlučnosti a dopravy.

Závěrem lze tedy říci, že po více než roce, kdy byl tento záměr oznámen, je zde celá řada nejasností. Výsledek referenda byl také jednoznačný. Občané nechtějí takový projekt na území obce. Plocha, která má být zabráná neznámým investorem s nejasnými plány výroby, je dle mého soudu hazardováním. V regionu je spousta brownfieldů, které nabízejí možnosti, jak zde přitáhnout investory s vysoce přidanou hodnotou. Jestli je montovna baterií zrovna takovýmto projektem si nejsem jistý.

Jaroslav Svoboda

Místostarosta obce Dolní Lutyně

Kritická dostupnost sociálních služeb: Kdo se o nás postará?

V Moravskoslezském kraji čelíme realitě, která se týká nás všech – stárnoucí populace, rostoucí potřeba péče a nedostatečná kapacita pobytových i terénních sociálních služeb. Zvláště seniorská populace a lidé s chováním náročným na péči a vysokou míru potřebné podpory často čekají na pomoc déle, než je důstojné, pokud se jí vůbec dočkají.

Kapacity pobytových služeb v kraji dlouhodobě nestačí pokrýt poptávku. **Například v domovech pro seniory bylo na konci roku 2023 k dispozici 4 435 míst, zatímco počet žádostí o umístění výrazně převyšoval kapacitní možnosti.** Podobně je na tom také dostupnost domovů se zvláštním režimem a služby pro osoby se zdravotním postižením.

Problémem však není pouze kapacita služeb, ale také související nedostatek personálu. **Na začátku roku 2025 chybělo v sociálních službách Moravskoslezského kraje okolo 295 pracovníků, přičemž nejvýraznější nedostatek se týká pracovníků přímé péče (pracovníci v sociálních službách, zdravotničtí pracovníci).**

Tato situace se dotýká jak pobytových zařízení, tak služeb terénních, které jsou z pohledu možnosti setrvání v domácím prostředí klíčové. Terénní služby pak často díky nepostačujícímu počtu zaměstnanců nedokážou reagovat na potřeby seniorů a rodin včas a v plném rozsahu.

My však věříme, že sociální služby nejsou jen výdajem, ale potřebnou investicí do důstojnosti, bezpečí a soudržnosti společnosti. **A právě proto budeme i nadále prosazovat, aby kraj hrál aktivní roli v jejich rozvoji – s respektem, vizí a odpovědností.**

Moravskoslezský kraj má rozsáhlou síť sociálních služeb a dle programového prohlášení, v němž deklaruje závazek jejich rozvoje, si je vědom této akutní potřeby. Avšak **bez dostatečného počtu kvalifikovaných lidí, kteří v praxi péči zajišťují, zůstane u pouhého deklarování a kvalitního pokrytí jen na papíře.**

Je čas dát péči o druhé prioritu, kterou si zaslouží. Nebo budeme čekat až problém vyescaluje? Přece i lidé, kterých se to týká už nyní, mají právo na důstojný život v přirozeném prostředí. Nečekejme, je nezbytné jednat včas a společně usilovat o systémové změny.

*komentuje **Eva Pyrtová**, členka hnutí O.k.*

Slovensko jako varování. O inovacích, mladých a potřebě restartu střední Evropy

Od rozpadu firem v devadesátkách přes byrokratické šikanování podnikatelů až po odliv mladých a vzdělaných lidí ze Slovenska. Rozhovor s prof. Jánem Košturiakem přináší nejen kritiku, ale i recept: více důvěry, podnikání, spolupráce a méně státu.

Vaše jméno je dlouhodobě spojeno s inovacemi v podnikání i v myšlení. Když se dnes podíváte na střední Evropu - kde vidíte skutečnou změnu? A kde naopak stále jen přemalováváme staré struktury na zeleno?

Ja som sa od roku 1989 pohyboval hlavne medzi podnikateľmi a tam vidím veľký pokrok. Z nuly vznikli mnohé úspešné firmy, ktoré sa presadili aj v zahraničí. Na druhej strane sa rozpadli mnohé veľké firmy, ktorých sa zmocnili rôzni privatizéri bez toho, aby ich vedeli reštrukturalizovať na nové podmienky a úspešne viesť. Staré komunistické štruktúry a prístupy vidím hlavne v politike - centrálnej aj regionálnej. Prejavujú sa kombináciou hlúposti, neschopnosti a arogancie. Znak starého systému vidím aj v zdravotníctve, v súdnej moci, v školstve - všade tam, kde dominuje štát.

Globalizace, jak jsme ji znali, se láme. Dodavatelské řetězce se zkracují, výroba se vrací blíž ke spotřebiteli. Vidíte v tom příležitost i pro naše sousedící regiony? A co musí udělat, aby ji nepromarnily?

Myslím si, že nastáva re-lokalizácia. Môžeme globálne spolupracovať, učiť sa, zdieľať najlepšie znalosti, skúsenosti a expertov, ale produkčná a ekonomická činnosť sa presúva do regiónov. Má to ekonomický, ekologický aj sociálny efekt. Štáty sa budú musieť viac decentralizovať tak, ako to prebieha aj vo firmách. Centrálne riadenie je na rýchlosť dnešného sveta pomalé. Potrebujeme silné regióny, kde nebudú vládnuť úradníci, ale znalosti, kde nebudú motorom rozvoja nenaplnené dokumenty a prázdne reči, ale skutoční inovátori, podnikatelia a reálne akcie s výsledkom.

Mluvíte často o odvaze tvořit věci jinak. Co nejvíc brzdí malé a střední firmy, aby se do inovací pustily naplno - strach, neznalost, nebo systém?

Nedá sa to zovšeobecniť, pretože poznám podnikateľov, ktorých prekážky a obmedzenia skôr povzbudzujú k nadpriemerným výkonom, nemajú strach a majú znalosti. Aj zlý systém by bol lepší, ako systém, ktorý sa neustále mení, je stále byrokratickejší a vládnu v ňom arogantní úradníci. Hovorím o Slovensku, ale mám dom aj v Českej republike a komunikácia s úradmi je podobná. V Nemecku alebo v Rakúsku som podobné problémy nemal. Štát sa niekedy k podnikateľom správa ako mafián alebo výpalník - posiela na nich nezmyselné kontroly, šikanuje ich, hľadá zámienky na udeľovanie pokút (na Slovensku majú úradníci plán výberu pokút). Potrebujeme menej štátu a úradníkov a viac podnikania a zdravého rozumu.

pokračování na další straně...

Jak vnímáte dnešní mladou generaci inženýrů a podnikatelů? Mají v sobě potenciál změnit svět – nebo je náš vzdělávací systém vychovává jinak?

Napriek úpadku nášho (hovorím o Slovensku) školstva stretávam mnoho dobre pripravených mladých ľudí. Mnoho z nich však vyštudovalo v zahraničí a väčšina sa domov pri súčasnej vláde, ktorá obdivuje komunistov a Rusko, nevráti. Možno skončíme ako Arméni, kde žilo 5 miliónov ľudí a zostali tam len 2 milióny. Odchádzajú hlavne mladí a vzdelaní, starí a menej vzdelaní volia bandu, ktorá nám dnes vládne a vedie Slovensko do krachu. Čím skôr sa to stane, tým je väčšia šanca na reštart a nápravu, ale bude to trvať veľmi dlho. Nech je Slovensko pre vás varovaním, aby ste si nevyberali vo voľbách podobných bláznov, ktorí sľubujú, že sa postarajú o ľudí, ale starajú sa iba o seba. Vzdělávací systém je zlý – nerozvíja podnikateľstvo a veľmi upadli aj matematika, fyzika a technické disciplíny, v ktorých bolo Československo vždy dobré. Väčšina slovenských univerzít univerzitami nikdy nebola a mali by zaniknúť. Na druhej strane vidím u mladých ľudí mnohé dobré vlastnosti pre novú dobu – rýchlosť a adaptabilitu, zmysel pre spravodlivosť, sociálne a ekologické cítenie, vzťah k rodine a deťom, schopnosť sieťovať sa a spolupracovať, znalosti jazykov, rešpekt k rôznorodosti apod.

V čem by se podle vás měl změnit stát či kraj – aby přestal být překážkou a začal být partnerem při vytváření inovačního ekosystému?

Čím menej bude štát konať, tým lepšie. Potrebujeme pohyb zdola, proaktivitu jednotlivcov a komunit. V regiónoch sú osobnosti, ktoré veľa dokázali v biznise, v sociálnych projektoch alebo vo vzdelávaní. Úradníci by ich mali viac počúvať a vytvárať im podmienky na rozširovanie ich pôsobnosti a projektov. Títo ľudia nepôjdu do politiky, lebo sa vedia uživiť tým, čo vedia a tak by sa nimi regionálni politici mali nechať viesť. Nemám ale na mysli lokálnych mafiánov, ktorí nikdy skutočnými podnikateľmi neboli a priživujú sa na svojich známostiach v politike. Spomeňme si na Tomáša a Jana Antonína Baťovcov, ako dokázali meniť regióny – najskôr v Zlíne a neskôr v rôznych krajinách sveta. Potrebujeme sa v regiónoch aj medzi regiónmi viac prepájať, spolupracovať a vytláčať centrálnych politikov a ich politické strany, ktoré pripomínajú organizované zločinecké skupiny, na okraj.

Na Slovensku jste založili inovační klastř a podnikatelskou komunitu, do které se zapojila i řada českých podniků. V čem vidíte hlavní přínos vstupu do této komunity, který mohou případně využít i firmy z Moravskoslezského kraje?

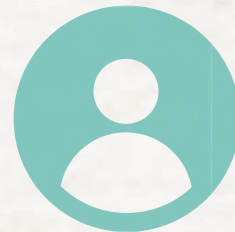
Niekoľko desaťročí som spolupracoval s najväčšou sieťou výskumných pracovísk v Európe – Fraunhofer. Založil som s nimi aj spoločný podnik, ktorý som viedol. Táto sieť je podporovaná nemeckou vládou a pomáha menším a stredným podnikom s výskumom, inováciami a prototypovaním nových riešení. Na Slovensku štát núti inovátorov vypisovať rôzne projekty na dotácie a tak tí, ktorí chcú Európske peniaze obsluhujú, namiesto reálnych zákazníkov, úradníkov. V sieti Inovato sa snažíme zdieľať infraštruktúru, znalosti a zdroje našich firiem a venovať sa skutočným inováciám. Sú medzi nami menšie a začínajúce firmy, aj väčšie a úspešné spoločnosti, mladí aj starší, aj organizácie, ktoré sa venujú pomoci druhým. V mnohých oblastiach nahrádzame neschopný štát, v ktorom žijeme. S Moravou máme niektoré spoločné projekty vo vzdelávaní, projektovaní modulárnych fabriek a reštrukturalizácii firiem, ktoré sú postihnuté problémami transformácie automobilového priemyslu.

Kdybyste dnes mohl u jedné jediné věci říct „tohle musíme dělat jinak“, co by to bylo? A proč právě to?

Potrebujeme rozvíjať podnikanie už od malých detí. Pod podnikaním nemyslím len zakladanie firiem a zarábanie peňazí, ale proaktívny prístup k životu, v ktorom človek objavuje a rozvíja svoje talenty a premieňa ich na úžitok pre druhých. Musíme rozvíjať v súdržnosť a definovať veci, ktoré nás spájajú, nie rozdeľujú. Mali by sme prekonať polarizáciu, negativizmus a konflikty a budovať dôveru a spoluprácu. Keď premeníme rôznorodosť a konflikty na synergiu, tak to zvládneme. Ak sa budeme ďalej rozdeľovať a bojovať proti sebe, tak nastane deštrukcia. Nekompromisne však potrebujeme obmedziť škodlivé vplyvy rôznych konšpirátorov, manipulátorov, komunistov a rusofilov. Potrebujeme antikrehkosť – schopnosť čerpať silu a znalosť zo stresov a kríz. Pre mňa je dobrým príkladom súdržnosti a spolupráce OZ Dobrý pastier, kde máme okolo 700 ľudí, ktorí sa dostali na okraj spoločnosti a stratili srechu nad hlavou. Máme 150 spolupracovníkov a mnohí z nich sú bývalí klienti. Pokoj, prijatie a práca im pomáhajú zbaviť sa zlozvykov a vrátiť sa do života.

Prof. Ján Košturiak je slovenský inovátor, podnikateľ a vysokoškolský pedagóg. Dlhodobě se věnuje tématům inovací, rozvoje firem, průmyslu 4.0 a leadershipu. Je zakladatelem Inovato a Fraunhoferova inovačního centra pro Slovensko.

Povídka 1

Dneska si dám černé pivo, pane Palivec ...

Aneb: Kdo asi vyhraje volby do Poslanecké sněmovny 2025?

Češi mají smysl pro zvláštní humor. Češi mají rádi Švejka. Češi mají rádi Cimrmana. Ostatní národy těmto postavám a tomuto humoru nerozumí.

Češi nejsou hloupí. Z tohoto národa vzešli pozoruhodní lidé. Češi dali světu vize Jana Ámose Komenského. Češi dali světu hudbu Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a dalších. Češi dali světu řadu pozoruhodných vynálezů od řady vědců.

Češi vždy byli pracovití a při práci vynalézaví. Je dobře připomenout prvorepublikové továrny Škoda, Českomoravská Kolben-Daněk a další.

Česká republika je malá země. Malá rozlohou, a také malá počtem obyvatel, kteří v této zemi žijí. Ten počet lidí žijících v celé naší zemi je menší, než jsou počty obyvatel, kteří žijí v některých větších městech v jiných velkých zemích. To je důvod, proč bychom měli být pokorní. Jsme malí. Což si bohužel velmi často neuvědomují ani někteří naši politici, kteří ve svých funkcích ztratili soudnost a dospěli k názoru, že oni sami a Česká republika jsou středobodem světa. Bohužel i někteří novináři píší tak, jako by Česká republika vahou své velikosti, významu, ekonomické síle, počtu obyvatel, se mohla rovnat vyspělým zemím, které jsou mnohonásobně větší.

To vše zde výše popsané ale nebrání tomu, abychom byli hrdí. A co je velmi důležité: abychom spoléhali především sami na sebe. Na svoje schopnosti, na svoje znalosti, na svůj um.

Blíží se volby 2025.

Otázkou může být, zda se Česko a obyvatelé v této zemi žijící, budou po volbách v roce 2025 nadále těšit ze svobody a z této svobody pramenících příležitostí. Anebo zda se země vydá směrem, kde se nacházela v období roků 1948 až 1989.

Každý člověk je jiný. Je to dáno našimi geny, které dědí každý člověk po svých předcích. Není to dáno výchovou. Různí teoretici snad odpustí tento názor. A pokud nevěří, pak ať se na půl roku přestěhují i se svými rodinami do některých nechvalně známých čtvrtí Paříže, Bruselu ... Anebo ať se na 6 měsíců přestěhují do Chánova. A zkusí tam žít. Genetika v lidech této země je dobrá. Přiznejme si to: máme asi štěstí. Lidé v této zemi si zaslouží slušné budoucí dny, týdny a měsíce. Zaslouží si, aby žili ve slušné a prosperující zemi. Protože pokud země, Česká republika, bude prosperovat, budou se mít dobře i lidé, kteří v této zemi žijí. A to bez rozdílu, jaké geny zdědili. Dobře se budou mít všichni. Podle svých schopností, podle své snahy, jak se ve svém životě snaží.

Dokážeme na minulé úspěchy tohoto národa navázat?

Budou pro lidi, kteří žijí v této zemi, nadále vytvářeny podmínky, aby žili svobodně, aby se mohli svobodně rozhodovat, aby se mohli tvůrčím a smysluplným způsobem rozvíjet a zdokonalovat v tom, co dělají?

To vše určují politici zvolení lidmi, kteří v této zemi žijí. Návrat ke svobodě nastal v listopadu 1989 a v následujících týdnech a měsících. Za uplynulých 35 roků se řada věcí, které nás posunovaly zpět k rozvinutým západním evropským zemím, podařila.

Někdo může namítnout, že se spousta věcí dala udělat lépe. To je nepochybně pravda. Ale tak to v lidském životě prostě je: jeden den je dobrý a věci se daří, další den je mizerný a co se může pokazit, tak to se pokazí.

Aby se této zemi a lidem v ní žijícím dobře dařilo, potřebuje mít osvícené, zkušené vedení. Politické vedení. Což nebylo vždy pravidlem v uplynulých 35 letech. Bohužel ... V říjnu 2025 budou voliči v České republice znovu volit nové vedení země. Zkusme se podívat na volby do poslanecké sněmovny v roce 2025 pohledem přes zrcadlo možná pokrivené nám vlastním humorem a zkusme spekulovat nad možnými výsledky těchto voleb.

Základní otázka v roce 2025 může být: mají tradiční levicoví a tradiční pravicoví voliči koho volit?

A Švejk by v hospodě u výčepního Palivce pravil: „ ... Nemají ... Dneska si dám černé pivo pane Palivec...“.

Jaký je důvod pro to černé pivo, které bychom my všichni možná měli pít?

Zlatá doba ČSSD byla za vlády Miloše Zemana. Ať se to někomu líbí, anebo nelíbí. Po období pánů Zemana, a snad ještě Paroubka, levice v Česku, myšleno ČSSD, sama sebe zničila tím, že do svého čela opakovaně volila osoby, které neměly charisma, které neměly potřebné schopnosti, které neměly nezbytné zkušenosti. Tito vůdcové způsobili krach tradiční ČSSD.

Jak si vede v Česku pravice?

Výsledky vládnutí pravice v posledních několika rocích pod taktovkou ODS a koalice Spolu, bohužel neblaze pocítili všichni občané této země. Jeden z řady případů nešťastného rozhodnutí: ODS ve snaze zavděčit se malým a středním podnikatelům zrušila povinnost odvádět daně na základě reálných tržeb těchto podnikatelů, které byly evidovány systémem EET (zavedlo ANO).

Jaký je výsledek tohoto rozhodnutí? Když jakákoliv rodina, třeba na dovolené, přijde na oběd do restaurace v Třeboni, anebo kdekoliv jinde, dočte se: „... platby jen v hotovosti, nefungují nám platební terminály ...“.

Otázka pro ekonomické experty v ODS by mohla znít: je více majitelů hospod, anebo návštěvníků těchto hospod?

Lze dovozovat, že majitelé hospod budou volit ODS. Důvod: majitelé hospod nepřiznávají tržby, a proto neplatí daně ve výši, jak by měli. Ale lze také vyjádřit názor, že všichni zákazníci těchto hospod, kterých je násobně více, než je majitelů hospod, budou oprávněně naštvaní, a proto budou volit někoho, kdo zjedná pořádek a spravedlnost ... Protože nepřiznávat skutečné příjmy a podvádět stát, to každý občan vnímá jako nesprávné a nespravedlivé. Protože například – zaměstnanec v Mladé Boleslavi, anebo v Českých drahách, daně, sociální a zdravotní pojištění musí platit v plné a v neošizené výši ...

V ODS, v koalici Spolu a v současné vládní koalici jaksi zapomněli na to, že lidé nejsou hloupí. A že lidé dobře vidí, co je a co není spravedlivé. A na to jsou všichni lidé velmi citliví, když vidí nespravedlnost. Dalším výsledkem vlády pravice byly roky, kdy v České republice byly ceny za energie (elektrina, plyn) a inflace, na nejvyšších příčkách v porovnání se všemi zeměmi v Evropě. Leckterý volič v roce 2025 by mohl dovozovat, že tyto nedobré důsledky pro občany této země byly způsobeny nekompetencí osob ve vládní koalici.

Jak tedy mohou dopadnout volby v roce 2025?

Podle volebních průzkumů vede s velkým náskokem ANO. Ale je skutečností, že pro mnoho voličů je zakladatel ANO osobou, která je pro ně z mnoha důvodů nepřijatelná. A nezapomínejme na tzv. sedmou velmoc, tedy na média. Novináři, televize, rozhlas. Média jsou v rukou oligarchů. A někteří z těchto oligarchů vykázali v posledních rocích astronomické zisky především díky nekompetentním rozhodnutím a krokům současné vládní koalice. Bohužel tyto astronomické zisky oligarchům zaplatili řadoví občané v cenách za elektřinu a plyn. Ale i někteří oligarchové dokáží být vděční těm, kdo jim pomohli zbohatnout.

Nelze vyloučit, že především tito oligarchové se budou snažit odvděčit byť nekompetentní současné vládě. A budou k tomu využívat média, která jsou v jejich vlastnictví.

Opravdu důležité dny pro volby do Poslanecké sněmovny v roce 2025 nastanou, až se lidé, tedy voliči, vrátí ze svých letních dovolených. Tedy to důležité období pro volby 2025 bude až v září 2025. V současné době všechny zveřejňované prognózy různých společností jsou irelevantní, nedůležité.

ANO se musí bát, protože významná média a osoby sedmé velmoci jsou v majetku oligarchů.

Pane Palivec, dneska si dám černé pivo ...

JSME OSOBNOSTI PRO KRAJ

PŘEDNOST ZPRAVA

newsletter o MSK

Hnutí
O.k

druhé číslo newsletteru "Přednost zprava" zpracovalo a vydalo hnutí O.k.